

A tak som sa rozhodol, že aj ja budem dôverovať, a dobre som urobil, lebo stíhali ozvučiť všetko, čo mali. Uvedomil som si, že k takýmto serióznym pánom treba mať aj seriózny prístup, a tak keď sa vyskytla možnosť preskúmať a porovnať ich v dvoch rôznych priestoroch a s rôznymi komponentmi, tak som sa potešil. Skutoční odborníci, ktorí

AUTOR MIROSLAV MAGLEN
FOTO YBA, LUXMAN, MCINTOSH

YBA PASSION IA 350

navrhujú zostavu na domáci posluh hudby, sa snažia jednotlivé komponenty zladíť. Jednému priestoru dominovali reproduktory Avalon Eidolon a druhému ELAC FS 249. Prvým priestorom bola domáca posluchová miestnosť s rozmermi 5 x 8 m, čiže pomer strán je v zlatoťmeze, čo by mnohí audiofilii odprisahali, že je najideálnejší pomer strán na posluh reprodukovanej hudby. Druhá časť testu sa odohrávala v obrovskej posluchovej miestnosti jedného z predajcov tejto techniky. Výsledky boli zhruba rovnaké, a tak priamo v teste neopisujem, čo a kde som počúval. Poďme sa teda spoločne vrátiť k prezeraniu prístrojov, odskrutkovávaniu krytov a nakoniec k samotnému počúvaniu, lebo pri audiu bude vždy najpodstatnejší zvuk.

YBA PASSION IA 350

Na prvý pohľad prístroj očarí svojim minimalistickým vyhotovením. Predný panel s dvomi ovládačmi, podsvietený displej a oblúkovitá dizajnová línia, ktorá dodáva jednoduchým tvarom na dramatickosti. To všetko je vyhotovené z brúseného hliníka a nielen to, ale aj predná antivibračná nožička. Áno, sú tri! To znamená, že netreba žiadne doštelovanie na dosiahnutie stabilnej polohy. Zadné dve majú v sebe gumu a všetky tri sú zospodu zagulatené.

V kontraste so zenovým predkom je pomerne nadupaný zadok. Okrem klasiky, akou sú pozlátané reproduktorové svorky, dva analógové cinch vstupy, pár symetrických XLR vstupov, je tam aj nejaký ten digitál. Nie, pardon, je tam viacej rôznorodých vstupov. Cinch na koaxiálny digitál, symetrický AES/EBU, dva USB vstupy s rôznymi konektormi, z toho je jeden určený priamo na iPod, a jeden vysoko kvalitný I2S. Z tohto je už aj menej zjasvätenému jasné, že súčasťou zosilňovača je

Seriózne integráče alebo súboj charakterov

Dostala sa pred mňa zaujímavá trojka integrovaných zosilňovačov, ktoré už vôbec nepatria do kategórie lacákov, z ktorých nás pri prehrávaní hudby zvykne bolieť hlava. Cenovo síce nie sú na úplne rovnakej úrovni, ale výkonom a odhodlanosťou zabojujú určite. Takisto aj výkon je podobný, okolo 100 W, a v tejto kategórii by sme mohli už nameraným údajom ako tak veriť.

aj D/A prevodník, a ako som mal možnosť zistiť, nie najhoršej kvality. Pri teste sme ho porovnali s prevodníkom z oveľa drahšieho prístroja a počínal si v skutku statočne.

Po odkrytovaní prístroja sa ukázal skutočne zaujímavý pohľad. Ako prvé ma zaujali tri transformátory! Dva veľké, z ktorých každý zabezpečuje napájanie pre jeden kanál, a uprostred menší, ktorý napája všetky digitálne súčasti zosilňovača, a teda aj prevodník. Transformátory sú umiestnené v prednej časti prístroja, a teda aj väčšina váhy je nasmerovaná do prednej nožičky. To zabezpečí odvedenie väčšiny vibrácií práve do jedného bodu dotyku v prednej nožičke. Ďalšie utlmoovanie vibrácií, a tým aj elimináciu mikrofonického efektu riešili konštruktéri napríklad nalepením malých drevených doštičiek na niektoré kondenzátory. Aj spodná doska je zo špeciálneho materiálu vyvinutého konštruktérom. Ako ďalšie ma zaujali netradičné cievky, cez ktoré sú zapojené plusové konektory k reproduktorom, ktorými sa konštruktér snažil ešte jemne doladiť výsledný zvuk. Ďalším neprehliadnuteľným prvkom je masívny chladič, na ktorom je umiestnených osem tranzistorov, štyri na kanál.

ZVUK

Na začiatok som si pustil Stinga so symfonickým orchestrom, ktorý sa v skladbách zapájal k spevu len tak komornejšie, a preto mohli vyniknúť prednosti tohto zosilňovača. Jednoducho sa mu hodia telesá, kde môžu vyniknúť jednotlivé nástroje. Kontrabas znel dostatočne hlboko, prirodzene s jasnou kontúrou. Najviac mi napovie o komponente hudba veľkého orchestra s mohutnými a dynamickými nástupmi. Niekedy ticho s pokojom a inokedy poriadne forte. Mám rád Šeherezádu od Nikolaja Rimského-Korsakova, pri nej sa YBA svojou čistotou a vzdušnosťou začína podobať na prístroje omnoho vyššej cenovej kategórie. Mierna medzera však bola, že sa na svojich dvoch kolegoch nechystal objemom basu. Nevýhoda sa však môže zvrátiť na výhodu, ak prístroj postavíme do iných posluchových podmienok, akými sú napríklad menšia miestnosť alebo priestory, v ktorých majú aparatúry tendenciu zadunievat. Pri klasike som zostal a pustil som si staršiu LP od vydavateľstva MFSL, kde Zubin Mehta predvádza skladby z filmu Star Wars. Tu už bolo jasné, že prístroj má jasnejší zvuk, a tým, že je celkovo vyššie postavený, vynikajú aj mnohé detaily. Tak som sa sústredil

LUXMAN
L-505UX

NA ČOM SME POČÚVALI

Reprodukory: Avalon eidolon, Elac fs 249. **Repro káble:** Nirvana audio s-x. **Zdroj signálu:** Gramofón Garrard 501, Prenoska Koetsu Urushi, Cd Audio Analogue Paganini, Cd YBA Signature.

Phono kábel: Cardas neutral reference. **Prepojovacie káble:** Nirvana audio s-l.

na vybrnkávanie na husliach a Yba ho mala jednoznačne najjasnejšie.

Prešiel som na iný žáner, Getz a Gilberto so skladbou The Girl From Ipanema. Tu som spozornel, lebo sykavky speváka boli až také jasné, že som mal podozrenie, či je to ešte prirodzené.

www.yba.com

Hodnotenie

+

- veľká čistota výšok a stredov
- vynikajúci d/a prevodník
- pomer výkon/cena

-

- menší objem basu

LUXMAN L-505UX

Vzhľadom je to najklasiknejší prístroj, to znamená dosť ovládacích prvkov, z ktorých niektoré, ako je ovládanie basov a výšok, sú pre puristu nie až takou potrebnou vecou. Bežného používateľa však môžu potešiť, tak ako aj výstup na slúchadlá. Mňa však potešil vstavaný gramofónový predzosilňovač na prenosky MM, ale aj MC. Ako som už bol zvyknutý z iných prístrojov Luxman, tento je nastavený na 100 Ω, a teda si sadol s mojou

prenoskou Koetsu Urushi. Nie je to síce do mŕtva dotiahnutý externý predzosilňovač, ale po dôkladnom preskúšaní zavládla vo mne spokojnosť. Okrem sieťového spínača, prepínania vstupov dopĺňajú predný hliníkový panel aj dva klasické ručičkové ukazovatele. Žeby mali v tomto čísle časopisu prístroje s ručičkovými ukazovateľmi tajné stretnutie? Skôr je to otázka náhody...

Otázka náhody však nie je množstvo súčiastok a ich rozmiestnenie, ktoré sa mi po odskrutkovaní krytu ukázalo. Nad všetkým tu kraľuje skutočne masívny transformátor. Je síce iba jeden, ale skutočne veľký. Veľký transformátor však vytvára veľké elektromagnetické pole a môže produkovať aj nemalé vibrácie. Toto všetko japonskí konštruktéri nebrali na ľahkú váhu, a tak je transformátor pripevnený na štyroch silentblokoch a na celom povrchu je prílepená pena pripomínajúca pevnú tmavú karimatku. Vyžarovania sú tienené pásom medeného plechu, ktorý obopína celý transformátor.

Štyri masívne 10 000 MF elektrolytické kondenzátory, ktoré sa starajú o stabilitu napájania, majú označenie Luxman, a tak ide buď o zákazkovú výrobu, alebo si ich firma vyrába sama. Po stranách sú umiestnené masívne hliníkové chladiče, ktoré odvádzajú teplo z výkonových bipolárnych tranzistorov. Tieto sú po dva páry na kanál a sú zapojené v štruktúre push-pull, čo dodáva prístroju

dobrú dynamiku. Pri zapájaní som ešte raz pozrel na zadný panel, kde pri vstupoch ku gramofónu je potrebná uzemňovacia svorka. Štyri cinchové vstupy sú doplnené jedným symetrickým XLR, ktorý je v takejto kategórii už samozrejmosťou. Reproduktorové svorky sú veľmi príjemné na manipuláciu, pozlátané v priesvitných puzdrách, ktoré minimalizujú možnosť zoskratovania.

ZVUK

Pri klasike a zložitých skladbách plne obsadeného orchestra sa ukázalo, že pomer basov, stredov a výšok má najvyváženejší. Nič nevytŕčalo, nič nebolo potlačené do úzadia. Ešte kým som počúval tieto skladby, zdal sa mi jeho prednes taký dravý, že som si ho nazval vyvážený surovec. Toto sa však trochu zmenilo, keď som si pustil Stinga. Pri známej skladbe English Man in New York ako keby zanikla jeho surovosť, a práve naopak – celý prejav sa upokojil. Očividne mu tento štýl sedel, aj úder na tympany boli najdynamickejšie, dobre umiestnené v priestore. To sa potvrdilo, aj keď som si pustil band v kantýne so Star Wars. Bicie tam zneli skutočne živelné.

www.luxman.com

Hodnotenie

+

- vyrovnanosť
- dobrá dynamika
- kvalitné phono mm/mc

-

- absencia prevodníka

MCINTOSH MA5200

Starý dobrý „Mek“. To som si povedal po vybalení prístroja. Dizajn, ktorý je z jedného pohľadu konzervatívny a z druhého nadčasový. Pre znalca prístrojov MCINTOSH budem opisovať to, čo už dávno pozná, lebo mnohé prvky sa nemenia už roky. Jedným z nich je akrylový predný panel s dvomi na modro podsvietenými ručičkovými ukazovateľmi. Podsvietený je aj názov prístroja uprostred, pod ktorým je displej, ktorý ukazuje používaný vstup a úroveň hlasitosti. Tá sa vždy po zapnutí prístroja automaticky nastaví na takú, ako sme počúvali naposledy. Nastavenie hlasitosti a vstupov je po stranách, pri pravom je červený sieťový spínač a pri ľavom slúchadlový výstup.

Keď sa pozrieme na prístroj zvrchu a zozadu, hneď si všimneme, že je tvorený z viacerých segmentov. Úplne laicky povedané, každá

súčasť prístroja je umiestnená v samostatnej plechovej krabici alebo je aspoň oddelená. Tu je zámer konštruktérov jasný. Aby sa jednotlivé časti navzájom elektromagneticky a vibračne neovplyvňovali, čo je dôležité hlavne pri signáloch nízkej úrovne, akým je aj signál z gramofónu. Pri pohľade zozadu je jasné, že na tento zdroj signálu sa myslelo, čo dokazujú cinche so zemiacou svorkou do predzosilňovača na prenosky MM. Ak chceme hrať s MC prenoskou, musíme pred to zapojiť vstupné traťáky alebo použiť externý MC predzosilňovač. Ten som aj nakoniec pri testovaní zapojil, lebo s rôznymi vstupnými transformátormi som nemal až taký dobrý konečný výsledok. V prístroji je zabudovaný D/A prevodník dobrej kvality, do ktorého sa môžeme pripojiť tromi spôsobmi: optikou, koaxiálom a cez USB. Prepojenie medzi predzosilňovačom a koncovým stupňom nám umožňuje rozdeliť signál z predzosilňovača, dokúpiť ešte jeden samostatný končák a viesť signál cestou bi-amping. Takéto zapojenie (ak to reproduktory umožňujú) naštartuje celkový výkon a výrazne zlepši aj detaily. Keďže som nechcel celý prístroj zložiť rozoberať, odkrytoval som horný panel a dostal som sa k jednej sekcii, kde po stranách sú masívne chladiče s výkonovými tranzistormi. Každý kanál je pekne oddelený na samostatnej doske. Výstup k reproduktorom je riešený podobne ako pri prístroji YBA cez cievku. K transformátoru a k iným častiam som sa nedostal, a tak sa všetko dalo tušiť iba podľa váhy prístroja.

ZVUK

Zo všetkých prístrojov je jeho prejav najfarebnejší a najväčší. Sám pre seba som to nazval pompézny mäkkší zvuk. Dá sa tu vytušiť snaha konštruktérov prispôbiť sa drahším elektrónkovým zosilňovačom a celkovému zvukovému charakteru firmy. McIntosh je jednoducho McIntosh. Oproti Luxmanu bol pri niektorých skladbách vzdušnejší a pokojnejší. Keď som pustil skladby, kde hrajú veľké bicie kotly, aby som prevetral membrány reproduktorov, ukázalo sa, že vie predviesť dobrú hĺbku a objem basu, ale o „krapet“ menší dôraz. Skladby od Stinga iba podčiarkli jeho farebnosť, a to aj oproti zosíku YBA. Napriek veľkosti sa zdá, ako keby unikali niektoré detaily.

Nakoniec som porovnával všetky prístroje s podstatne drahšími prístrojmi a pri skladbe v kantne exceloval práve McIntosh. A čo dodať k charakteru jeho zvuku? Je to ako so zrejúcim syrom a olivami, niekto ich má ako delikatesu a niekto ich vôbec nemusí. Ja osobne mám rád zrejúce syry a aj olivy.

MCINTOSH MA5200

Hodnotenie

- +
 - najväčšia scéna
 - muzikalita
 - vynikajúci d/a prevodník
 - phono mm
 - charakteristický zvuk McIntosh
- - charakteristický zvuk McIntosh
 - jemnejšia dynamika

ZÁVER

Priestorovosť som pri jednotlivých prístrojoch nespomenul, lebo všetky tri ju mali na veľmi dobrej úrovni, a to ako pravo-lavú, tak aj predo-zadnú. Snažil som sa spomenúť hlavne rozdiely, ich silnejšie a slabšie stránky, a to hlavne pre to, aby čitateľ zistil, čo sa mu hodí do jeho zvukového reťazca. A verdikt? Nuž všetky tri sú dobré...

... ale rozumiem tomu, že čitateľ by chcel víťaza. V tomto teste sme však testovali tri prístroje s tromi rôznymi charaktermi zvuku. Je to, ako keby sme sa spýtali, ktorý bol najlepší. Dlhý, široký či Bystrozraký? Jednoducho každý z nich mal svoje prednosti a každý sa hodil na trochu inú úlohu.

Pokiaľ hľadáte hlavne detaily a informácie a máte reproduktory alebo miestnosť s tendenciou zadunievat', tak YBA je pre vás tá správna voľba. Ak hľadáte farebnosť, plný veľký zvuk, tak vás poteší starý dobrý McIntosh. Ak vyrovnanosť s dobrou dynamikou, tak Luxman je tá správna voľba. V druhom rade musíme brať do úvahy aj ostatné prístroje, ktoré máme doma a akým spôsobom ich chceme prepájať, lebo dva prístroje majú v sebe integrované veľmi slušné prevodníky a dva rozdielne phono predzosilňovače. Ale to je už na vašom zväžení. My v redakcii iba dúfame, že tento článok je aspoň trochu návodom, ako zladit' vašu vysnívanú aparatúru a čím sa riadiť pri nákupoch. ■

Produkt	MCINTOSH MA5200	LUXMAN L-505UX	YBY PASSION IA350
Cena	5 200 eur	4 299 eur	3 990 eur
Výkon	2x100W/8Ω	2x100W/8Ω	2x115W/8Ω, 160W/4Ω
Rozmery (švh)	440x178x454mm	445x152x558mm	430x108x380mm
Váha	17,2 kg	22 kg	15,4 kg
Vstupy	5 Analog(4RCA+1XLR) 3 Digital	5 Analog(4RCA+1XLR)	3 Analog(2RCA+1XLR) 5 Digital
Phono	MM	MM/MC	-
D/a prevodník	32 bit 192kHz	-	24bit/192Khz CS4398